

การทำงานกลางคืนของนักศึกษากับการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ* Night Job Working of Students and a Step into Sex Services

อารีย์ กุศล**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการ การเข้าสู่การขายบริการทางเพศของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เพื่อศึกษาวิถีการดำเนินชีวิต ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่ต้องทำงานกลางคืน รวมถึงสภาพความเสี่ยงที่นำไปสู่การขายบริการทางเพศ โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีพื้นที่ทางสังคมเข้ามาทำความเข้าใจถึงลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืนที่มีสองบทบาทคือ ในช่วงกลางวันของการศึกษาเล่าเรียนปกติ และ ช่วงกลางคืนที่เข้าทำงาน

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ที่ทำงานกลางคืน และนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศแล้วมิได้ตัดสินใจขายบริการเพียงเพราะ ความยากจนหรือต้องการเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และเที่ยวเตร่เท่านั้น แต่มีเงื่อนไขภายใต้สภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนให้นักศึกษาคัดสินใจขายบริการทางเพศ ซึ่งนักศึกษาค้นคว้าหาสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการทำงานกลางคืน และเคยขาย

บริการทางเพศมาก่อน เป็นผู้ชักชวนนักศึกษา เข้าสู่งานบริการในสถานบริการบันเทิง หลังจากที่ นักศึกษาได้ทำงานผ่านไปแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว จึงเปลี่ยนเข้าสู่การขายบริการทางเพศในภายหลัง โดยได้รับแรงผลักดันจากประสบการณ์ทางเพศ ที่ล้มเหลวกับคนรัก การได้ใกล้ชิดผู้หญิงที่ขายบริการ ได้รับการถ่ายทอดแบบแผนพฤติกรรม การทำงานกลางคืนในลักษณะต่างๆ การพบเห็น ภาพเพื่อนร่วมงานถูกลูกค้าเจ้าโลมจนเกิดความ เศษชิน และตัวนักศึกษาถูกเจ้าโลมจากลูกค้า โดยตรง บรรยากาศในสถานที่ทำงานเป็นปัจจัย หนึ่งที่สำคัญ ซึ่งเอื้อต่อการถูกลูกค้าล่อลวงละเมิด ทางเพศได้โดยง่าย รวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มผสม แอลกอฮอล์ พร้อมกับเพลงที่เปิดในจังหวะ รุ่มร้อน จนทำให้รู้สึกมึนเมาและขาดสติในการ ยังคิด เมื่อถูกลูกค้าเจ้าโลมในขณะที่ทำงาน อีกทั้ง คำปลอบประโลมของลูกค้าที่เสนอซื้อบริการ อย่างหวานหู ใช้คำพูดหวานล่อ และเสนอค่า

* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัย เชียงใหม่

** นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตอบแทนที่มากพอ ซึ่งการทำงานโดยทั่วไปไม่อาจได้ค่าตอบแทนสูงภายในเวลาอันรวดเร็วเท่ากับการขายบริการทางเพศ ประกอบกับได้รับแรงเสริมจากแม่ขัง(ผู้จัดหาพนักงานนั้ครั้งให้บ้บริการแก่ลูกค้า) และเพื่อนร่วมงาน จนทำให้นักศึกษาตัดสินใจขายบริการทางเพศในที่สุด

การดำรงชีวิตภายใต้สอองบทบาทของนักศึกษาทำงานกลางคืน ถูกจัดให้เป็นไปอย่างอัตโนมัติ นักศึกษาเหล่านี้ได้วางภาพลักษณ์ของตนเองให้เป็นไปตามสถานที่และเวลาซึ่งในช่วงเวลากลางวันเป็นเวลาของการศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษา นักศึกษาทำงานกลางคืนบางกลุ่มได้จัดวางพฤติกรรม การแต่งกายและการแต่งหน้าเหมือนนักศึกษาอื่น ๆ ทั่วไป หากแต่ในช่วงการทำงานกลางคืน นักศึกษาจะปรุงแต่งภาพลักษณ์ของตนเองขึ้นมาใหม่ โดยละทิ้งเครื่องแบบและสถานภาพการเป็นนักศึกษาไว้เบื้องหลัง จัดแต่งพฤติกรรมการแสดงออกของตนเองให้เป็นผู้หญิงทำงานกลางคืนที่พร้อมจะต้อนรับและเอาอกเอาใจลูกค้า ไม่ว่าจะความรู้สึกนึกคิดภายในจะต่อต้านหรือยินยอมก็ตาม

ABSTRACT

This thesis was to investigate the process of entering sex service of the students at risk and to understand the livelihood, and the thoughts of the students who got night job, as well as the risk of being involved in sex service. The researcher applied the social space theory to serve as framework to understand life maintenance of the students who have to work at night time who had two different roles: a students at day time and a worker at night.

It was found that students working at night time both who had engaged in sex service and those who were at risk did not decide to sell sex solely because of poverty or the wish to find money to spend extravagantly and going around having fun. There were some conditions to push the students into such decision. One of them was that the students had been close with those who had sold sex who persuaded the students to engage in the sex service. The second condition was about the timing. Students had worked for some time before deciding to sell sex with some push factors such as having been disappointed with their boyfriends, being close to those who had done it, having observed their colleagues' various night working behaviors, getting used to the scene in which the colleagues being harassed, and the students themselves being sexually advanced, for example. The atmosphere in the workplace, drinking alcohol with the arousing music, was an important factor as it opened the chance for the students to be sexually assaulted. Being drunk caused the girls inability to control the situation. Sexual arousal combined with the customer's sweet words and handsome offering in return for the sex service made the girls easily go along. Unlike other job, sex service provided them with easy and quick money. The girls were also encouraged by the *Mama Sung* - the job foreperson, and their co-workers, leading them to decide to engage in the sex selling service.

Night working students had to maintain two ways of life, each on the conscious re-

sponsibility which also depended on their family child-rearing practice, self-control ability, and the people with whom the students stayed. These students placed their image to fit the space and time. During the day, they studied in school. They behaved just like any other students. At night, however, these students made do with their new image by discarding their student uniform and hid themselves in the looks of night working girls who were ready to please the customer no matter their inside feeling would resist onnot.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขายบริการทางเพศ หรือที่เรียกกันแบบทั่วไปว่า “การขายตัว” เกือบทุกคนในสังคมจะรู้และเข้าใจความหมายตรงกันว่า หมายถึงการขายบริการที่หญิงหรือชายปรนเปรอความสุขทางเพศให้ผู้อื่น โดยมีกิจกรรมทางเพศร่วมกันเพื่อแลกกับเงินทอง หรือของมีค่าเป็นการตอบแทนผู้ที่ให้บริการ ในลักษณะเช่นนี้ถูกเรียกว่า “โสเภณี” ซึ่งจะประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ การขายบริการทางเพศมีมานานแล้วในหลายยุคสมัยที่ผ่านมา ไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าการขายบริการทางเพศในประเทศไทยเกิดขึ้นเมื่อใด และมีต้นกำเนิดมาจากไหนหรือเกิดขึ้นเอง (สามารถ มั่งคั่ง, 2542, หน้า 18) การขายบริการทางเพศ ถูกจัดให้เป็นปัญหาสังคมที่คิดในมุมมองของกฎหมาย มุมมองทางศีลธรรม และวัฒนธรรมของไทย ปัญหานี้ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาศึกษาและหาทางแก้ไขกันอย่างจริงจัง เมื่อมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวมอย่างรุนแรงเช่น ในเรื่องของ การก่อให้เกิดการแพร่เชื้อ โรคเอดส์ การ ล่อลวงเด็กมาค้าประเวณี เป็นต้น

สังคมมักจะมองว่าการขายบริการทางเพศ เป็นปัญหาเรื้อรัง สังคมยังได้ประทับตราให้ผู้ที่ขายบริการทางเพศว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติฐานะที่ต่ำต้อย เป็นผู้ทำผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง เป็นหญิงชั่วสมควรได้รับการประณามจากสังคม แต่ในเวลาที่ถูกต้องตราว่าเป็นหญิงชั่ว หญิงบริการทางเพศกลับเป็นแม่พระของคนในบ้านที่อยู่ในชนบทตามต่างจังหวัด เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญส่งเงินให้ไว้ใช้จ่าย เลี้ยงปากท้องให้มีความอยู่ดีกินดี จะเห็นได้ว่างานที่ได้รับการดูถูกเหยียดหยามจากสังคมนี้ สามารถช่วยเหลือครอบครัวยากจนในชนบท ส่งเสียให้พี่น้อง ลูกหลาน ได้มีการศึกษาเล่าเรียน ภายใต้การประณามของสังคมที่มอบให้กับหญิงผู้ทำเลี้ยงครอบครัวด้วยการขายตัว

ความเหลื่อมล้ำทางเพศยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันที่ยังมีสภาพสังคมแบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ผู้ชายถือเป็นเพศ ที่มีอิทธิพลอย่างมากในการครอบงำผู้หญิง เห็นได้จาก ระบบพหุสามีภรรยา (Polygamy) ในสังคมไทยสมัยก่อน ที่อนุญาตให้ชายสมัยนั้นมีภรรยาได้หลาย ๆ คน แต่เมื่อปี พ.ศ. 2478 ได้เปลี่ยนมาเป็นระบบผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy) โดยทางกฎหมายทำให้การมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องผิดกฎหมายแต่ในทางปฏิบัติมักปรากฏออกมาในรูปแบบของการมีอนุภรรยา (เมียน้อย) และการเที่ยวหญิงโสเภณี แทนการมีเมียน้อย (ขวัญฤทัย อ่างจรัส, 2544, หน้า 3) ดังนั้นไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของธุรกิจทางเพศและจำนวนหญิงขายบริการที่เพิ่มมากขึ้น เป็นผลมาจากทฤษฎีโครงสร้างสังคมแบบชายเป็นใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเพศที่ถูกครอบงำโดยเพศชายตลอดมา

ฐานะและบทบาททางสังคมของผู้หญิงทั่วไป และผู้หญิงขายบริการทางเพศหรือโสเภณีในความเป็นจริง มีความแตกต่างกันไม่มากนัก เพราะยังอยู่ภายใต้อำนาจการครอบงำจากเพศชาย ยิ่งผู้หญิงที่ต้องหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว อยู่ในฐานะและบทบาทของโสเภณี จะถูกมองและวัดด้วยมาตรฐานทางศีลธรรมว่าเป็นปัญหาสังคม เป็นหญิงชั่วสำส่อนและสกปรกมึนง่าย ไม่ชอบทำงานหนัก นักวิชาการของรัฐเรียกอย่างไพเราะว่าหญิงบริการ หรือหญิงอาชีพพิเศษ นักวางแผนเสนอว่าโสเภณีเป็นผลข้างเคียงของการพัฒนา ซึ่งจะดำรงอยู่ชั่วคราวช่วยยามในขณะที่สังคม กำลังเล่นเข้าโค้งไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ นักสังคมสงเคราะห์มองโสเภณีว่าเป็นผลพวงของความยากจน นักลงทุนให้นิยามว่า โสเภณีเป็นปัจจัยการผลิตสำคัญสำหรับหล่อเลี้ยงและทำกำไรให้กับอุตสาหกรรมเรียมย์ สำหรับชายนักเที่ยวทั้งหลาย โสเภณี คือ สินค้าราคาถูก เป็นความสุขชั่วคราวที่หาซื้อได้ด้วยเงินตรา

ในขณะที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของชาติตะวันตก มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาค เกิดการครอบงำทางเศรษฐกิจ ความเจริญของสังคมบริโภค ถูกแพร่ขยายจากชุมชนเมือง ไปสู่ชุมชนชนบท แต่ยังคงความค้อยโอกาสทางการศึกษา ความไม่เท่าเทียมระหว่างชนชั้นทางสังคมและระหว่างเพศ ความเจริญที่เข้ามาล้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงในชนบท แรงงานชายเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการอพยพแรงงาน จากชนบทเข้าสู่ตัวเมือง ผู้หญิงกลับแบกภาระทั้งหมดภายในบ้าน ซึ่งต้องออกหา

งานทำในภาคอุตสาหกรรมเช่นกัน แต่กลับถูกกีดกันในเรื่องของแรงงาน และความเหลื่อมล้ำทางเพศระหว่างหญิงกับชาย (นิวัตร สุวรรณพัฒนา, 2541; หน้า 2) ในส่วนภาคเกษตรกรรมเริ่มมีลดน้อยลง เนื่องจากพื้นที่ทางการเกษตรถูกนำไปสร้างโรงงาน ร้านค้าและสถานบันเทิงต่างๆ ปัจจัยเหล่านี้กลายเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงจากชุมชนชนบท ต้องผลักดันตัวเองให้มีงานทำ ประกอบกับอยู่ในฐานะผู้ถูกเอาเปรียบทางเพศ และอยู่ในภาวะของการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ รวมถึงกระบวนการถูกชักนำในที่สุดจึงเข้าสู่ธุรกิจบริการทางเพศ เพื่อหาเงินเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

เมื่อมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นในทุกพื้นที่ที่มีการลงทุนตามตัวเมืองใหญ่ๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะ ในจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงและเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น กรุงเทพมหานคร พัทยา เชียงใหม่ ขอนแก่น ฯลฯ ส่งผลให้มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงสถานบันเทิงยามค่ำคืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นั่นก็หมายความว่าตลาดแรงงานของผู้หญิงในธุรกิจขายบริการทางเพศมีการขยายวงกว้างมากขึ้น ดังนั้นตลาดย่อมต้องการสินค้าที่จะนำมาเสนอต่อลูกค้าทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ สินค้าในที่นี้คือผู้หญิงในชนบทที่อพยพแรงงานมาหางานทำตามเมืองใหญ่ ๆ ได้เข้าสู่ธุรกิจขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มาจากภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นิธิ เที่ยงศรีวงศ์, 2544, หน้า 6) นอกเหนือจากผู้หญิงขายบริการเป็นอาชีพอยู่แล้ว ได้เพิ่มที่มาของผู้หญิงจากแหล่งใหม่ มีคุณภาพดีอีกทั้งราคา ตลาดยังสูงกว่าหญิงขายบริการทางเพศทั่วไป นั่นคือ นักเขียน นักศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใครจะศึกษากลุ่มนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการขายบริการทางเพศ โดยศึกษาถึงสภาพความเสี่ยงของการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ และต้องการสื่อชีวิตจริงของนักศึกษาที่ต้องทำงานกลางคืน และมีความเสี่ยงต่อการที่จะขายบริการทางเพศ รวมถึงกระบวนการที่ทำให้นักศึกษาก้าวเข้าสู่การขายบริการทางเพศ ให้สังคมภายนอกและสถาบันการศึกษาได้รับทราบสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในสังคมไทย และค้นหาคำแก้จริงของปัญหานักศึกษาชายตัวอ้วนจะนำไปสู่ความเข้าใจในตัวปัญหา พร้อมทั้งมองเห็นแนวทางในการป้องกันปัญหาที่ถูกต้อง มากกว่าเพียงเข้าใจ ปัญหาและแก้ปัญหานักศึกษาชายตัวอ้วนจากการมองด้วย สายตาภายนอก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระบวนการการเข้าสู่การขายบริการทางเพศของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ทำงานกลางคืน
2. เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินชีวิต ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่ต้องทำงานกลางคืน
3. เพื่อศึกษาสภาพความเสี่ยงที่นำไปสู่การขายบริการทางเพศของนักศึกษาทำงานกลางคืน
4. เพื่อศึกษาลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืน ที่มีสองบทบาท คือ ในช่วงกลางวันของการศึกษาเล่าเรียนตามปกติ และช่วงกลางคืนที่เข้าทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาที่ทำงานเป็นพนักงานนึ่งครึ่ง (พนักงานที่ให้บริการเป็นเพื่อนคุย และผสมเครื่องดื่ม ให้กับลูกค้า) ในสถานบันเทิงในรูปของร้านอาหาร และผับในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 7 คน โดยกลุ่มเป้าหมาย 6 คน ทำงานเป็นพนักงานนึ่งครึ่ง ให้กับร้านอาหารและผับ และอีก 1 คน เป็นพนักงาน นึ่งครึ่งในผับ รวมถึงมาฆ่าช่างพนักงานเสิร์ฟ บุคคล ในครอบครัว เพื่อนร่วมชั้นเรียน และลูกค้าที่มาใช้บริการ

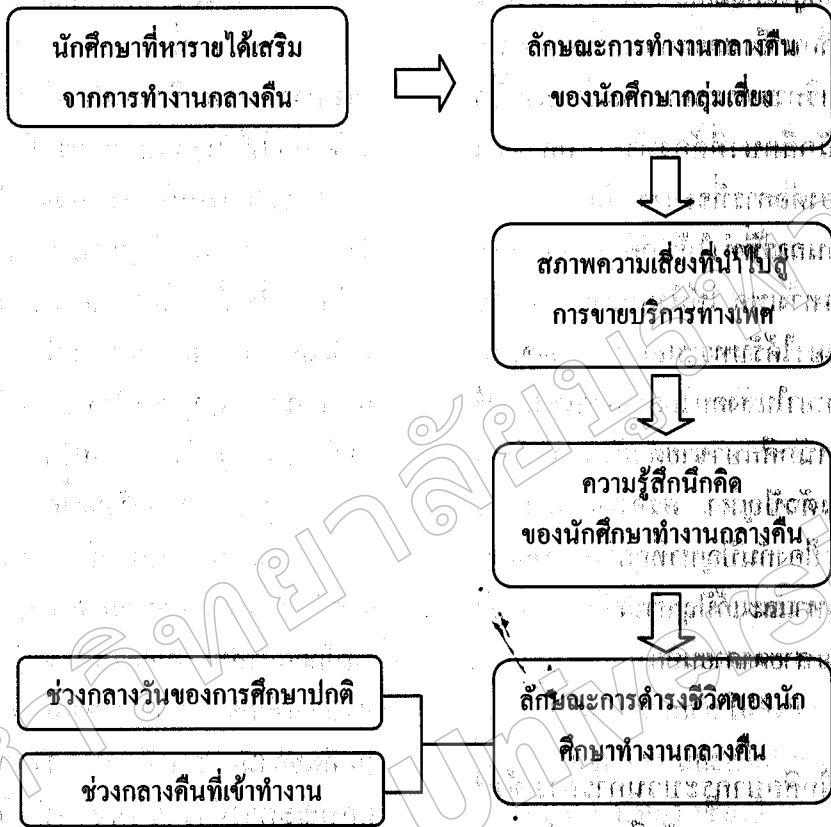
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาถึงกระบวนการภาวะเสี่ยงที่เป็นสภาพความเสี่ยง มีอิทธิพลผลักดันให้นักศึกษาที่ทำงานกลางคืนเข้าสู่การขายบริการทางเพศ ศึกษาถึงวิธีการดำเนินชีวิตความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่ต้องทำงานกลางคืน และลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาทำงานกลางคืนที่มีสองบทบาท คือ ในช่วงเวลากลางวันของการศึกษาเล่าเรียนตามปกติและช่วงกลางคืนที่เข้าทำงาน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ จะทำการวิจัยเฉพาะสถานบันเทิง 2 แห่ง ที่เปิดเป็นร้านอาหารแห่งหนึ่ง และอีก แห่งหนึ่งเป็นผับ ซึ่งเจ้าของร้านทั้ง 2 แห่ง เป็นบุคคล เดียวกัน ร้านทั้งสองตั้งอยู่ในจังหวัดลำปาง

โครงสร้างทางความคิด

วิธีการเก็บข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation)

ผู้วิจัยได้วางบทบาทของตนเองในฐานะพนักงานต้อนรับ ซึ่งเจ้าของร้านให้ผู้วิจัยอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าพนักงานต้อนรับลูกค้า เพื่อหลีกเลี่ยงการนั่งครั่งกับลูกค้า ในระยะแรกผู้วิจัยได้เข้าทำงานที่ร้านอาหารร้านจันทร์เจ้าขา (ชื่อสมมุติ) โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลจากร้านแห่งนี้ 2 เดือน ขณะที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลสัปดาห์ละ 3 - 4 วัน วิธีที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายแบ่งได้เป็นช่วง ๆ ดังนี้

ช่วงหนึ่งเดือนแรก ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการณ์สภาพทั่วไปของร้านอาหารโดยเน้นกระบวนการทำงานของเด็กนั่งครั่งเริ่มตั้งแต่เข้าทำงานที่ร้านอาหาร การแต่งกายแต่งหน้า วิธีการต้อนรับลูกค้า การนั่งคุยกับลูกค้าที่โต๊ะบริการทางต่าง ๆ รวมถึง วิธีเอาอกเอาใจลูกค้า ผู้วิจัยพยายามแนะนำตนเอง สร้างความสัมพันธ์แบบเป็นกันเองกับเด็กนั่งครั่ง และพนักงานทุกคนในร้าน ในเวลาที่ผู้วิจัยเข้าทำงาน ผู้วิจัยต้องยืนอยู่หน้าร้านกับสาวนั่งครั่ง ในระหว่างที่รอลูกค้าเข้าร้าน จะเป็นเวลาที่ผู้วิจัยใช้สร้างความคุ้นเคยกับสาวนั่งครั่งได้มากที่สุด พูดคุย สอบถามถึงการทำงานของแต่ละคนด้วยภาษาและท่าทางที่เป็นกันเอง ไม่ถือตนและ

ไม่เปิดเผยฐานะเป็นผู้วิจัย เด็กสาวบางคน มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอเดียวกันกับผู้วิจัย จึงง่ายต่อการสร้างความสนิทสนม และสานต่อความสัมพันธ์ กับเด็กสาวคนอื่น ๆ ได้โดยง่าย

ช่วงเดือนที่ 2 ยังเก็บข้อมูลในร้านอาหารเช่นเดิม ความสัมพันธ์กับเด็กนั่งครึ่งยังเป็นไปในทางที่ดี เด็กสาวเริ่มสนิทใจในตัวผู้วิจัยและเริ่มเล่าเรื่องราวส่วนตัวเช่น เรื่องครอบครัว เรื่องเรียน ให้ผู้วิจัยฟังมากขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยทราบอยู่ก่อนแล้วว่าเจ้าของร้านยังมีผับอีกแห่งหนึ่ง ชื่อ “มอริสผับ” (ชื่อสมมุติ) ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจาก “ร้านจันทร์เจ้าขา” และเด็กสาวนั่งครึ่งที่นี้ทุกคน ต้องเข้าทำงานต่อที่ผับแห่งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นกรณีศึกษาอยู่ 7 คน ซึ่งล้วนเป็นนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และมาทำงานกลางคืน

2. การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Informal interview)

ช่วงเวลาเก็บข้อมูลของเดือนที่ 3 ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลในร้านมอริสผับด้วยใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ โดยผ่านเรื่องเล่าและการสอบถามเรื่องราวชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดประเด็นสัมภาษณ์ที่ต้องการไว้ก่อนล่วงหน้าแล้ว ขั้นตอนนี้ใช้ในขณะที่ยังกลุ่มเป้าหมายนั่งรอรับลูกค้าหน้าผับ เสมือนการพูดคุยกันปกติ เวลาที่พูดคุยกันได้สะดวกที่สุด คือช่วงที่เด็กสาวทั้งหมดเริ่มเข้างาน เวลา 20.00 น. - 23.00 น. กรณีศึกษาบางคนเป็นแบบ Part time ไม่มาทำงานทุกวัน แต่ผู้วิจัยจะทราบจากเด็กเสริฟในร้านถึงช่วงวันที่กลุ่มเป้าหมายแบบ Part time จะต้องเข้าทำงานผู้วิจัยจะเลือกมาเก็บข้อมูลในวันนั้นพอดี หรือไม่ก็โทรนัดกับกรณีศึกษาก่อน

ในช่วงระยะเวลานี้ ผู้วิจัยได้เริ่มเก็บข้อมูลกับกรณีศึกษาในโรงเรียนที่กลุ่มเป้าหมายศึกษาอยู่ เข้าไปในขณะที่กรณีศึกษามีคาบว่างและนั่งคุยกับเพื่อน ตามมานั่งหรือซุ่มในโรงเรียน บางครั้งชวนกรณีศึกษา และกลุ่มเพื่อนออกมารับประทานอาหารสั่งคาน้ำโรงเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ทางหนึ่ง กรณีศึกษาบางคนที่เคยทำงานอยู่ในร้านจันทร์เจ้าขา ได้ให้ความไว้วางใจกับผู้วิจัยมาก ผู้วิจัยจะเปิดเผยฐานะของผู้วิจัยให้ทราบ และอธิบายถึงเหตุผลที่ผู้วิจัยเข้ามาเก็บข้อมูลในสถานที่ดังกล่าว เพื่อทำความเข้าใจและให้ความมั่นใจในการรักษาความลับของกรณีศึกษา ซึ่งกรณีศึกษาที่เต็มใจให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจะเปิดเผยสถานภาพจริงกับกรณีศึกษาคนอื่น ๆ เมื่อผู้วิจัยเห็นว่าสมควรแก่เวลาและอยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสมเพราะบุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อตัวกรณีศึกษาเช่นกัน หากเปิดเผยฐานะของผู้วิจัยในเวลาที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้ข้อมูลที่ได้รับบิดไปจากความเป็นจริงได้

ในเดือนที่ 3 ถึงเดือนที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการร่วมกันกับเด็กสาวนั่งครึ่งทุกคน (ทั้งที่เป็นกลุ่มเสี่ยง และเด็กสาวที่ขายบริการทางเพศแล้ว) โดยเน้นที่ตัวของกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก รวมทั้ง มาฆ่าซัง และพนักงานเสริฟชาย ผู้วิจัยจึงสร้างความสนิทสนมกับพนักงานเสริฟเพื่อใช้เป็นแหล่ง ผู้ให้ข้อมูลรองที่สำคัญ เพราะพนักงานเสริฟผู้นี้ทำงานมานาน จึงมีความสนิทสนม และทราบเรื่องราวของพนักงานนั่งครึ่งทุกคน ในร้านเป็นอย่างดี

3. การสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง และ กึ่งโครงสร้าง (Formal interview andกึ่งกึ่ง)

เมื่อเข้าช่วงกลางเดือนที่ 4 ถึงเดือนที่ 5 ผู้วิจัยเริ่มมีความสนิทสนมกับกลุ่มเป้าหมายทั้ง 7 คน มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมากขึ้น เด็กสาวให้ความเคารพนับถือผู้วิจัยเป็นเหมือนพี่สาวคนหนึ่ง ทุกคนทราบถึงฐานะของผู้วิจัย และให้ความสนใจพร้อมกำลังใจ สอบถามถึงความก้าวหน้าในงานวิจัยขึ้นนื้ออย่างต่อเนื่อง เมื่อถึงช่วงที่ผู้วิจัยต้องทำการสัมภาษณ์ในเชิงลึก ต้องเข้ถึงครอบครัวและไปเยี่ยมเยียนที่บ้านของกลุ่มเป้าหมายแต่ละคน

การสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยเลือกใช้กับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) โดยสร้างแบบคำถามในการสัมภาษณ์ ใช้โครงสร้างทางความคิดมาเป็นกรอบในการสร้างแบบคำถามในเชิงลึก เพื่อให้ได้มาซึ่งคำถามที่ครอบคลุม ผู้วิจัยได้สร้างแบบคำถามและได้ขอคำแนะนำ พร้อมทั้งคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำแบบคำถามมาแก้ไข และปรับปรุงใช้ในการสัมภาษณ์ ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่ม เป้าหมาย เช่น “ทำไมถึงเลือกทำงานกลางคืน ดัดสินใจอย่างไร”, “เคยมีประสบการณ์ด้านความรัก หรือไม่”, “เคยมีประสบการณ์ทางเพศหรือไม่อย่างไร (ทั้งในอดีตและปัจจุบัน)”, “รู้ภาวะเสี่ยงต่อการขายตัวแล้วรู้สึกอย่างไร”, “มีการป้องกันตัวเองอย่างไรบ้าง” และ “การเรียนรู้การถ่ายทอดวัฒนธรรมเชิงอาชีพ เช่น เทคนิคต่าง ๆ ในการทำงานมีอะไรบ้าง” เป็นต้น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

เหตุผลที่นักศึกษาเข้าทำงานกลางคืน

1. การขายตัวทางเศรษฐกิจ

2. อิศระในการใช้ชีวิตและทัศนคติ/ค่านิยม ต่อเพศสัมพันธ์

3. การค้นหาผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกลางคืน

4. ความยากจน และ

5. ภาวะอกหัก

การปรับอารมณ์และความรู้สึกในขณะที่ทำงาน

การเริ่มต้นทำงานกลางคืนในช่วงแรกของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นลักษณะเดียวกันว่างานกลางคืนโดยเฉพาะเป็นพนักงานนั่งครึ่ง เป็นงานที่สังคมให้ความสำคัญ เป็นงานสำหรับผู้หญิง ขายบริการทางเพศเป็นผู้หญิงใจแตกในเรื่องเพศเท่านั้นที่จะเข้าทำงานเช่นนี้ได้ แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาทำงานกลางคืนจะปรับอารมณ์และความรู้สึกของตนเองใหม่ ปรับความคิดในเรื่องสภาพลักษณะของงาน มีความคิดเห็นใหม่ว่าถึงแม้ตนจะทำงานกลางคืนก็ไม่สนใจใคร ไม่สนใจ ต่อคำพูดหรือสายตาที่ผู้อื่น มองตนเอง เพราะไม่ได้ขายบริการทางเพศ และคิดว่าตนมีความจำเป็นที่ต้องทำงานลักษณะเช่นนี้ ต้องการหารายได้ด้วยตนเอง ซึ่งการเป็นพนักงานนั่งครึ่งได้รับเงินต่อเดือนมากกว่างานประจำอื่นๆ หลายเท่าตัว เป็นงานง่ายไม่ต้องทนเหนื่อยทำงานหนักก็สามารถมีเงินไว้ใช้จ่ายอย่างสบาย

สิ่งเสพติด

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ และ soft drinks (เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์น้อย เช่น ไวน์ผลไม้ น้ำพ๊านซ์ หรือน้ำอัดลม) เป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องมีการดื่มกินในสถานบริการบันเทิงทั่วไป เช่นเดียวกันกับนักศึกษาทำงานกลางคืน จำต้องพบเจอและดื่มกิน

ในขณะที่นั่งครึ่งกับลูกค้า กรณีศึกษาหลายคนชอบเที่ยวกลางคืนอยู่แล้ว การดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติสำหรับนักศึกษาในกลุ่มนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่ไม่นิยมดื่ม อาจเป็นเพราะกลัวเมาไม่ได้สติในขณะที่ทำงาน ซึ่งจะทำให้ลูกค้าเล่าโลมได้ง่ายขึ้น บางคนห่วงสุขภาพของตนจะทรุดโทรม จึงเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ โดยการดื่มนมหรือน้ำอัดลมแทนในขณะที่นั่งครึ่ง

การใช้เงิน

การใช้เงินในแต่ละวันของนักศึกษาทำงานกลางคืนส่วนใหญ่ใช้ในเรื่องการรับประทานอาหารในแต่ละวัน มีกรณีศึกษาบางกลุ่มที่นำเงินที่ได้จากการทำงานกลางคืนซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ซื้อเครื่องสำอางบำรุงผิวพรรณต่าง ๆ และนำเงินไปเที่ยวกลางคืน ส่วนกรณีศึกษาที่อยู่พักอาศัยกับคนรัก มักจะนำเงินที่ได้จากการทำงานไปจุนเจือให้กับคนรักที่ยังไม่ได้ทำงานหรือยังเป็นนักศึกษาอยู่ ไม่มีรายได้อะไรนอกจากได้รับเงินจากครอบครัว และกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา มีคนรักของกรณีศึกษาบางคน ทำงานกลางคืนด้วยเช่นกัน เป็นพนักงานเสิร์ฟอาหารแต่รายได้รวมต่อเดือนที่ได้รับยังน้อยกว่าการเป็นพนักงานนั่งครึ่งอยู่มาก

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

กรณีศึกษาทุกคนไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้ผู้วิจัยขอเสนอว่า จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาโรคเอดส์ต้องทำการเก็บข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาทำงานกลางคืนและกลุ่มวัยรุ่นที่มีค่านิยมแบบ Free sex เพราะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องส่วนบุคคล

ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ บางคนป่วยเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์แต่ไม่กล้าบอกคนอื่น ไม่กล้าไปพบแพทย์เพื่อตรวจโรค เกิดความอายและกลัวถูกสังคมรังเกียจ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถยืนยันได้ว่ากรณีศึกษาทุกคน ไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จริง

ความเสี่ยงที่นำไปสู่การขายบริการทางเพศ (จากการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และสรุปจากการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มเสี่ยงและนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศแล้ว

1. สภาพแวดล้อม ที่เป็นสภาพความเสี่ยง ได้แก่
 - 1.1 บรรยากาศภายในร้าน
 - 1.2 เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์
 - 1.3 การถูกลูกค้าเล่าโลม
 - 1.4 ความเคยชินกับภาพที่เพื่อนร่วมงานถูกลูกค้าเล่าโลม
 - 1.5 รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ
2. ภูมิหลังของนักศึกษา
 - 2.1 ประสบการณ์ความรักที่ล้มเหลว
 - 2.2 ความเชื่อและค่านิยมเรื่องเพศยุคใหม่
 - 2.3 ลักษณะนิสัยส่วนตัว
 - 2.3.1 ชอบความสนุก ชอบเที่ยวเตร่
 - 2.3.2 มีผลการเรียนต่ำ
 - 2.3.3 ค่านิยมชอบความเป็นอยู่สะควก สบาย ทันสมัย
 - 2.4 ความต้องการให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ
 - 2.5 รูปร่างหน้าตาดี

2.6 ความสัมพันธ์ของครอบครัว
แตกแยกและอาศัยอยู่ห่างไกลผู้ปกครอง

3. การเสริมแรง/สิ่งจูงใจ

3.1 มามาซัง หรือเจ้าของร้าน เป็นบุคคลที่มักชักชวนให้นักศึกษาทำงานกลางคืนและขายบริการทางเพศให้กับลูกค้า เป็นผู้ชี้นำชักจูงด้วยวิธีการต่างๆ การเสริมแรงดังกล่าวอาจเกิดผลตอบแทนให้กับมามาซังหรือไม่ก็ได้ แต่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา

3.2 ลูกค้า เป็นผู้ให้การเสริมแรง/จูงใจโดยตรง ลูกค้าที่มาเที่ยวมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือใช้ร่างกายผู้หญิงหาความสุขในเรื่องเพศชั่วคราว ลูกค้าบางคนไม่มีกำลังเงินซื้อบริการทางเพศ เพียงแค่ได้กอดจูบพนักงานนั่งครึ่ง ไม่ถึงกับมีเพศสัมพันธ์กันก็เป็นการหาความสุขเล็กๆ น้อยๆ ได้ ลูกค้าบางคน อาจให้เงินพิเศษหากพนักงานนั่งครึ่งช่วยสำเร็จความใคร่ด้วยปากหรือมือในขณะที่นั่งอยู่ในร้าน หรือเมื่อลูกค้าต้องการมีเพศสัมพันธ์ จะเสนอเงินจำนวนหนึ่งให้ พร้อมกับคำพูดขยอปลอบประโลมต่าง ๆ ให้ผู้หญิงใจอ่อน จากการสัมภาษณ์กรณีศึกษา และพนักงานนั่งครึ่งอีกหลายคน ทุกคนตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า การที่จะขายบริการทางเพศได้ นอกจากจะตัดสินใจจากรายได้ที่ได้รับ ยังต้องพิจารณาจากตัวลูกค้า ซึ่งต้องเป็นที่พอใจ ของนักศึกษา ในเรื่องรูปร่างหน้าตาฐานะทางการเงิน อาชีพ และลักษณะนิสัยที่ทำให้เกียติผู้หญิง ส่วนวัยของลูกค้า ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ผู้หญิงบางคนอาจตัดสินใจขายบริการเพราะมีความคาดหวังว่าอาจได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากลูกค้า ซึ่งเป็นผลพลอยได้ที่อาจเกิดขึ้น หลังจากขายบริการให้กับลูกค้าไปแล้ว

3.3 เพื่อนร่วมงาน/เพื่อนสนิท นักศึกษา มีเพื่อนสนิทเคยเรียนด้วยกันมา หรือมีเพื่อนร่วมงานที่สนิทสนมกันในที่ทำงาน และเป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศ บุคคลกลุ่มนี้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะชักนำ หรือชักชวนให้ขายบริการทางเพศ ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มระหว่างเพื่อนร่วมงาน และตัวนักศึกษาจะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากความใกล้ชิด การยอมรับแบบแผนพฤติกรรมของกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีปัญหาส่วนตัวบางอย่างคล้ายคลึงกัน รวมถึงกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากกลุ่มผู้หญิงขายบริการ และสภาพแวดล้อมรอบตัว ทำให้ความรู้สึกต่อต้านการขายบริการทางเพศในระยะแรกค่อย ๆ ลดลง ยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ถึงแม้จะขายบริการเหมือนเช่นคนอื่น ๆ ก็ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่กลับสร้างความรู้สึกพึงพอใจให้กับตนเอง ในเรื่องรายได้ ความสุขสบายที่ตนเองได้รับ และยกระดับฐานะของตนให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผู้ครอบงำให้การยอมรับ หรือนำเงินที่หามาได้จากการขายตัวให้แก่คุณรักครอบครัวทำให้บุคคลอันเป็นที่รักเหล่านี้ มีความสุขสบาย ไม่ต้องทนลำบากตนเองก็มีความสุขตามไปด้วย หากนักศึกษาให้เหตุผลของการขายตัว ด้วยการเสริมแรงให้กับตนเอง (Self reinforcement) เช่นนี้ เป็นการเสริมแรงที่สำคัญที่สุด เกิดขึ้นจากตนเอง และไม่รู้สึกรู้ว่าถูกบีบบังคับหลอกลวง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาตัดสินใจขายตัวและขายบริการทางเพศแบบถาวร ถึงแม้จบการศึกษาหรือประกอบอาชีพอื่นใด ก็ไม่สามารถถอนตัวจากอาชีพขายบริการทางเพศได้

ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาทำงานกลางคืน

1. ความรู้สึกนึกคิดต่องานที่ทำ

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ทราบดีว่างานที่ตนทำอยู่ เป็นงานที่สังคมภายนอกมองว่าทำงานขายบริการทางเพศ แต่คนต่าง จะให้ความหมายแก่ตนเองว่าตนไม่ใช่ผู้หญิงขายตัว และไม่ให้ความใส่ใจต่อกำพูดหรือสายตาผู้ใด ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าคำพูดและการแสดงออกบางอย่างมีภาพซ้อนทับอีกภาพหนึ่งในขณะนั้น พวกเขาได้ให้ความใส่ใจต่อความรู้สึกของตนเอง และของผู้อื่นรอบข้าง อาจด้วยสาเหตุที่ยังอยู่ในสถานภาพนักศึกษา การทำงานในอาชีพที่สังคมไม่ให้การยอมรับ ย่อมมีความรู้สึกอายในอาชีพ ไม่ต้องการให้เพื่อนในห้องเรียน อาจารย์ และญาติพี่น้องทราบกลัวถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี กลัวความรู้สึกด้อยค่าในสังคม และเกรงว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วเข้าทำงานตามสาขาที่ตนเรียนมาจะถูกลูกค้าที่เคยมาเที่ยวจำตนได้ ซึ่งกลัวมีผลเสียถึงอนาคตการทำงานในวันข้างหน้า

2. ความรู้สึกนึกคิดต่อการขายบริการทางเพศ

กรณีศึกษาส่วนใหญ่ มีความคิด ความรู้สึกต่อเรื่องการขายบริการทางเพศว่า เป็นเรื่องที่ต้องพบเจอแน่นอน และคิดเสียว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละคนเพื่อนร่วมงานที่ขายบริการทุกคนมีความจำเป็นที่ต้องทำ และที่สำคัญไม่มีใครบังคับให้ใครขายบริการทางเพศได้ นอกจากจะตัดสินใจด้วยตนเอง กรณีศึกษาบางคนยังให้การสนับสนุนให้ขายบริการ

3. ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศแล้ว

นักศึกษาขายบริการทางเพศส่วนใหญ่จะปิดกั้นตัวเองจากคนภายนอก การคบหาสมาคมอยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน ไม่สนใจต่อ

ความคิดของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง การขายตัวถือเป็นเพียงการทำงานอย่างหนึ่งเป็นงานที่หาเงินได้ง่ายไม่ต้องลำบาก ทำงานหนักให้เหนื่อย คิดว่าจบการศึกษาเมื่อใด จะออกจากอาชีพนี้ ไม่คิดจะทำไปตลอดเป็นอาชีพ อีกทั้งตนเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาแล้วหลายคน ผู้ชายทุกคนที่คบหาด้วยส่วนใหญ่ที่เข้ามาจีบเพียง แค่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ฟรีเท่านั้น เมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วก็หนีหายไป ไม่ได้มีความจริงใจให้ ดังนั้นการขายบริการทางเพศ จึงเป็นเพศสัมพันธ์ที่แลกได้ด้วยเงิน จึงดีกว่าผู้หญิงใจแตกที่มีเพศสัมพันธ์แบบ Free Sex ทั่วไป

ลักษณะการดำรงชีวิต

บทบาทของนักศึกษาทำงานกลางคืนเหมือนเป็นการแสดงละครของนักศึกษา ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามสถานที่และเวลา รวมถึงเปลี่ยนไปตามสถานภาพของผู้ที่ให้การปฏิสังสรรค์ สร้างอัตลักษณ์ใหม่ให้กับตนเอง อาจรวมถึงอำนาจที่มีในขณะนั้น เพราะช่วงเวลากลางวันเป็นช่วงของการศึกษาเล่าเรียนปกติ ไม่สามารถในการแสดงออกถึงบางสิ่งบางอย่างที่ซ่อนเร้นภายใน เช่น ลักษณะการแต่งเนื้อแต่งตัว การพูดจาหยอกล้อกับผู้ชาย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเมื่อเข้าทำงานกลางคืน นักศึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมที่ซ่อนเร้นในช่วงกลางวันได้อย่างเสรี ไม่อยู่ในการควบคุม บังคับหรือกฎเกณฑ์ใดๆ สามารถแสดงออกตามสถานที่และเวลานั้นได้ผ่านตัวลูกค้าได้เต็มที่จึงเหมือนกับมีบุคคลสองคนซ้อนทับกันอยู่ในตัวของคนๆ เดียว

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การปรับทัศนคตินิยมทางวัตถุ ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นสิ่งที่ไม่ได้ยากและไม่สามารถ

กระทำได้ดีทันที เนื่องจากสังคมอยู่ในช่วงกำลังพัฒนาเศรษฐกิจ จากที่ซบเซามาหลายปีให้พื้นที่กลับมาตื่นตัวอีกครั้ง ด้วยระบบการบริหารประเทศของรัฐบาลชุดใหม่ แต่ยังหลงเหลือความเป็นเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเน้นคุณค่าทางวัตถุควบคู่ไปกับค่านิยมแห่งการบริโภค ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะต้านกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้นการสร้างความตระหนักในแบบการดำรงชีวิตแบบพอเพียง ให้เกิดในกลุ่มวัยรุ่น จึงเป็นหนทางที่จะลดค่านิยมทางวัตถุให้น้อยลงได้

2. ค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่น ยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่เข้าทำงานกลางคืน มักมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนประสบการณ์ความรักที่ล้มเหลว ทำให้หญิงสาวเหล่านี้มีความคิดว่า การเสียความบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหวนคืนกลับมาใหม่ได้ การที่ตนจะเข้าสู่งานบริการทางเพศ คงไม่ได้ทำให้เสียอะไรไปมากกว่าที่เป็นอยู่ ฉะนั้นระบบค่านิยมทางเพศในเรื่องความไม่บริสุทธิ์ของผู้หญิง จึงควรได้รับการปรับวิธีคิดใหม่ คือ ไม่เน้นความดีของผู้หญิงอยู่ที่ความบริสุทธิ์เท่านั้น และปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาหญิงทุกคนรู้สึกความมีคุณค่าในตนเอง ไม่นำเอาร่างกาย เข้าแลกเปลี่ยนเพื่อเงินหรือสิ่งของตอบแทนต้องคำนึงถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่ไว้เพื่อการค้า

3. ค่านิยมในเรื่องเพศของผู้ชายมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริม และผลักดันให้ผู้หญิงกลายเป็นสินค้าได้เร็วขึ้น ผู้ชายบางกลุ่มมีค่านิยมแบบ Free sex เห็นผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศที่สามารถหาซื้อได้ด้วยเงินตรา บางคนต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง โดยไม่ต้องเสียเงินซื้อบริการทางเพศ มักใช้การแสดงออกถึงความรัก ความพอใจ ในตัวผู้หญิงเพื่อจูงใจ

หลอกลวงให้ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์กับตนแล้วไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง โดยเฉพาะผู้ชายที่แต่งงานมีครอบครัวแล้วแต่ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว ปลอ่ยให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายหาเงินเลี้ยงดูบุตร ทำงานหาเงินเพื่อจุนเจือครอบครัวโดยลำพัง รวมถึงภาระหน้าที่ภายในบ้าน ทั้งหมดตกอยู่กับฝ่ายหญิงซึ่งสังคมได้กำหนดให้ผู้หญิง ต้องทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดี ประพฤติตัวเป็นแม่ศรีเรือนของบ้าน ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ดังกล่าวยังคงสภาพได้ดี ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้หญิงจึงมีความรู้สึกกดดันต่อสภาพครอบครัวที่ผู้ชายได้มอบไว้ให้ การคืนรนต่อสู้ต่อสภาพเศรษฐกิจ และการแก้ปัญหาชีวิตของผู้หญิงบางคนถูกลบเลือนด้วยการขายบริการทางเพศ

4. ควรมีการรณรงค์ให้ผู้ชายเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเพียงคนเดียว ไม่มองผู้หญิงเป็นสินค้าที่มีชีวิต สามารถซื้อหาได้ด้วยเงินตรา ไม่ซื้อบริการทางเพศ เพราะการซื้อบริการทางเพศเหมือนเป็นการสนับสนุนผู้หญิงให้ขายบริการทางเพศ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงจึงควรระลึกไว้เสมอว่ามนุษย์ ทุกคนมีศักดิ์ศรีร่างกายมนุษย์ไม่สามารถซื้อขายได้

5. สถานบริการบันเทิงควรได้รับการควบคุมจากรัฐบาล หรือหน่วยงานที่ปราบปรามการค้าประเวณี โดยตรงให้มีบทลงโทษเจ้าของสถานบริการบันเทิงที่รับพนักงานบริการเป็นหญิงสาวที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี และมีพนักงานบริการที่ขายบริการทางเพศแบบแอบแฝง และยังเป็นนักศึกษาอยู่ ซึ่งเห็นได้จากสถานบริการบันเทิง ที่มีการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงได้พัฒนารูปแบบสินค้าที่เป็นนักเรียน นักศึกษาให้ได้เข้าทำงาน ในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือ

จากการเป็นพนักงานนึ่งครึ่ง และอาจเพิ่มราคาสินค้าให้สูงกว่าการเป็นพนักงานนึ่งครึ่ง นั่นคือการเป็น นางฟ้าราตรีในสถานบริการบันเทิงแบบโคโยตี้คลับ ซึ่งไม่มีบรรยากาศของสาวนึ่งครึ่งทั่วไป มีเพียงการแต่งกายของผู้หญิงที่นุ่งน้อยห่มน้อย สไคล์นักร้องเท้าไฟ เป็นเพื่อนนึ่งคุยกับลูกค้า เพราะเมื่อถึงเวลาทำงานจริงกลุ่มผู้หญิงเหล่านี้จะขึ้นเดินบนเคาน์เตอร์บาร์ชนิดแบบลิ้มตาย โดยมีลูกค้านั่งเกาะขอบบาร์คอยนั่งมองสาวนักร้อง เพิ่มความบันเทิงได้เต็มอารมณ์มากยิ่งขึ้น อาจเรียกได้ว่า “สาวโคโยตี้” เป็นสาวนึ่งครึ่งยุคใหม่ ในรูปแบบความบันเทิงแบบใหม่ที่เร้าใจยิ่งกว่า (สฎีปหน้า 1, หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17002 วันจันทร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2547, หน้า 5) วิธีการปรับเปลี่ยน รูปแบบการให้บริการลูกค้าในลักษณะต่าง ๆ ทำให้ผู้หญิงเป็นสินค้าทางเพศมากยิ่งขึ้น

6. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นอีกปัญหาหนึ่งซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ควรให้ความสนใจในกลุ่มผู้หญิงทำงานกลางคืน ควรมีการส่งเสริมให้ตรวจสุขภาพของกลุ่มบุคคลทำงานกลางคืน ในสถานบริการบันเทิงทุกประเภท เนื่องจากในปัจจุบันมีการส่งเสริมการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศประเภทชายตรงเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วยังมีผู้หญิงที่ทำงานกลางคืนและขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงรวมถึงกลุ่มวัยรุ่นที่มีค่านิยมแบบเพศเสรี (Free sex) อีกจำนวนมาก ที่ยังเป็นกลุ่มเสี่ยงและมีโอกาสแพร่เชื้อเอชไอวีได้มากกว่ากลุ่มผู้หญิงขายบริการทางเพศโดยตรง

7. สิ่งสำคัญที่สุด คือ ครอบครัวต้องสร้าง จิตสำนึกที่ดีให้กับเด็กตั้งแต่ยังเล็ก

การเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่ปล่อยให้มีอิสระหรือเข้มงวดมากเกินไป พ่อแม่ผู้ปกครองควรสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นระหว่างบุคคลในครอบครัว ขอมรับฟังปัญหาในทุกๆ เรื่อง และควรสอนวิธีคิดแก้ไขปัญหให้กับบุตรหลานของตน และเมื่อลูกหลานต้องอาศัยหอพัก หรือห้องเช่าเป็นที่อยู่อาศัย จึงควรให้การดูแลเอาใจใส่มากขึ้นกว่าเดิม หมั่นติดตามสอดส่องดูแลอย่างสม่ำเสมอและคอย สนับสนุนความรักความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวให้มั่นคง ความสัมพันธ์ที่ดีงามในครอบครัว จะเป็นเกราะป้องกันปัญหานักศึกษา ชายตัวได้อีกทางหนึ่งที่ใกล้ตัวเด็กมากที่สุด

ข้อเสนอแนะต่องานแนะแนว

1. ควรส่งเสริมและให้ความรู้กับนักศึกษา เรื่องการป้องกันตนเองในการมีเพศสัมพันธ์ ส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่นิยมพักอาศัยอยู่กับคนรักเพราะนักศึกษาเหล่านี้มีความคิดที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตนไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยาง อนามัยทุกครั้ง

2. จัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษาในสถาบันการศึกษา ให้ครูทุกคนมีส่วนในการแนะนำนักเรียนนักศึกษาเรื่องเพศศึกษา และไม่มองว่าเรื่องเพศศึกษาเป็นเพียงเรื่องการร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว อาจส่งเสริมความรู้และสร้างทักษะในการใช้ชีวิตของวัยรุ่น รวมทั้งการคบเพื่อนต่างเพศ การให้เกียรติซึ่งกันและกันการป้องกันตนเองจากภาวะเสี่ยง และรู้จักทักษะการปฏิเสธ เมื่อผู้ชายต้องการ มีเพศสัมพันธ์

3. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าปรึกษาและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย

เพื่อให้เกิดความไว้วางใจที่จะปรึกษาปัญหาต่างๆ และร่วมมือกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหา

4. สร้างบทบาทของการแนะแนว ให้เป็นศูนย์กลางให้คำปรึกษา ป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นักศึกษา ไม่ใช่เป็นแหล่งที่ให้คำปรึกษา หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วเท่านั้น การแนะแนวจึงควรจัดให้มีกิจกรรม ทั้งภายในและภายนอก สถาบันการศึกษา

5. สร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจ ในตนเองของหญิงวัยรุ่น เพื่อป้องกัน การตัดสินใจขายบริการทางเพศของนักศึกษา ภายหลังจากเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมาแล้ว

6. สาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นหญิง ตัดสินใจขายบริการทางเพศ คือ ความผิดหวัง ด้านความรัก เพื่อเป็นการป้องกันปัญหานี้ ครูจึงควรปลูกฝังจิตสำนึก ให้วัยรุ่นชายได้ ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องความบริสุทธิ์ของ ผู้หญิง ไม่มองผู้หญิงเป็นวัตถุที่ใช้ระบายอารมณ์ เพศของตนเอง และตระหนักถึงผลกระทบ จากการเลิกร่างกันภายหลังจากการใช้ชีวิตคู่

7. ครูทุกคน โดยเฉพาะครูแนะแนว ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และติดตามปัญหาที่ เกิดขึ้นกับสังคมปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการ ให้คำแนะนำแก่วัยรุ่น ได้อย่างทันเหตุการณ์

8. ให้ความสำคัญ และเฝ้าติดตามเป็นพิเศษ แก่นักเรียน นักศึกษาที่มีภาวะเสี่ยงต่อการ ขายบริการทางเพศ เช่น นักศึกษาที่ทำงาน กลางคืน นักศึกษาที่ชอบเที่ยวเตร่ หรือ ใช้จ่ายเงิน อย่างฟุ่มเฟือย

กล่าวโดยสรุป การแก้ปัญหานักศึกษา ขายตัว หรือวิธีการที่จะทำให้ให้นักศึกษาไม่เข้าไป ชุ่ยเกี่ยวกับการทำงานกลางคืนนั้น เป็นเรื่องที่

ทำได้ยากมาก ถึงแม้มีทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนสำหรับนักศึกษายากจน มีสถาบันการศึกษา หลายแห่ง ได้จัดให้นักศึกษาที่ต้องการหารายได้ ระหว่างเรียน ได้ทำงานในสถานที่และเวลาที่ สถาบันกำหนด หรือเห็นว่าเหมาะสม ได้ทำงาน เพื่อหารายได้เสริมระหว่างเรียน แต่เท่านั้น ยังไม่เพียงพอ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือ กันอย่างจริงจังทั้งภาครัฐ และเอกชน เชื่อแน่ว ในไม่ช้าจะให้เห็นการป้องกันและแก้ปัญหา นักศึกษาขายบริการทางเพศ อย่างเป็นทางการ และชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่แน่นอน

เอกสารอ้างอิง

- แก้วกานต์ กองโชค. (2545). *เช็กชีไวเนนเคอะซิติ*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ.
- ขวัญฤทัย จำจรัส. (2544). *กระบวนการต่อสู้กับผลกระทบของความเป็นมนุษย์ของสาวคาราโอเกะ*. เชียงใหม่ : หจก. ธนบรรณการพิมพ์.
- จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์. (2538). *การเข้าสู่งานบริการทางเพศแบบแอบแฝงของสตรีที่การศึกษาในสถานเริงรมย์: กรณีศึกษาคอกเทลแดนซ์คลับ และคาราโอเกะ*. ปริญญาโท ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2544). *ขายตัวเพื่อซื้อตัว*. มติชน. ฉบับวันที่ 22 มิถุนายน 2544.
- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. (2541). *ชุมชนกับประเพณี*. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา.
- ศุภิมา (นฤมล) วงศ์สุภาพ. (2544). *นางงามผู้กระชก การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สยาม.
- สกุ๊ปหน้า 1. (2547). *นางฟ้าราตรี มิติใหม่ดาวโคโยตี้ไม่ขายตัว*. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 9 สิงหาคม 2547.
- สามารถ มั่งคั่ง. (2542). *นักศึกษาขายตัวสะท้อนถึงความล้มเหลวของการศึกษา*. ผู้จัดการรายวัน ฉบับวันที่ 24 กันยายน 2542.

Anita E Woolfolk. (1993). *Education Psychology*. (Fifth Edition). The United States of America.

Irwin D.J. Bross. (1966). *The History of Decision*. (Third Edition). USA: The Macmillan Company.

